

من مواعظ النبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم:

عجبًا للمؤمن لا يقضى الله عليه قضاءً إلا كان خيراً له، سرّه أو ساعه. إن ابتلاه كان كفارةً لذنبه، وإن اعطاه وأكرمه كان قد حباً.

(تحف العقول صفحه 48)

هرچه را خداوند برای مؤمن، مقدر فرماید، خیر او است، خواه حوادثی که او را ناراحت می‌کند مثل بیماری و خواه اموری که او را خوشحال می‌کند.
حوادث محزون کننده، کفاره گناهان و حوادث خوشحال کننده عطایای الهی است.
این مضمون در اشعار حافظ هم آمده «در طریقت هرچه پیش سالک آید خیر او است» لکن حافظ این معنا را مختص به سالک دانسته ولی این روایت، آن را درباره مطلق مؤمن بیان فرموده است.